



Luterilainen

N:o 2-3 2022 * 1926 – 2022 * 97. VUOSIKERTA



Jos te pysytte minun sanassani, niin te
totisesti olette minun opetuslapsiani;
ja te tulette tuntemaan totuuden,
ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.

Joh. 8:31, 32





MARTTI LUTHER

Älä hylkää minua

Älä hylkää minua, Herra, Jumalani, älä ole minusta kaukana.
(Ps. 38:22)

Olen yksinäinen, kaikkien hylkäämä ja halveksima. Ota sinä siis minut huomaasi äläkä hylkää minua. Jumalan olemukseen kuuluu, että hän luo tyhjästä. Sen vuoksi Jumala myöskään ei voi tehdä mitään siitä, mikä ei vielä ole rauennut tyhjiin.

Ihmiset taas tekevät jotakin sellaisesta, mikä jo ennestään on jotakin. Mutta se on aivan hyödytöntä. Sen tähden Jumala ei ota vastaan muita kuin hyljättyjä, ei paranna muita kuin sairaita, ei anna näköä muille kuin sokeille, ei elämää muille kuin kuolleille, ei vanhurs-

kauta muita kuin syntisiä, ei tee viisaiksi muita kuin tyhmiä. Lyhyesti: hän ei armahda muita kuin kurjia eikä anna armoaan muille kuin epäsuosiossa oleville. Kukaan ylpeilijä ei siis voi tulla pyhäksi, viisaaksi eikä vanhurskaaksi eikä hänessä ole sellaista ainesta, jota Jumala voisi muovaila. Hän ei voi päästä tuntemaan Jumalan työtä itsessään. Hän jää oman työnsä varaan ja tekee itsestään tekopyhän, ulkokullatun, väärän hurskastelijan ja teeskentelijän.

Martti Luther
Minä tunnustin syntini

N:o 2 - 3 2022

Viimeisellä tuomiolla

Vastaus Kristinopin kysymykseen (245): ”Mikä erotus ilmenee kuolleitten ylösnousemuksessa”, on lohdullinen uskovalle kristitylle.

Kaikki ihmiset, elävät ja kuolleet, sekä langenneet enkelit joutuvat Jumalan eteen Viimeisellä tuomiolla.

”Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle. Hänen eteensä kootaan kaikki kansat, ja hän erottaa toiset toisista, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. Hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle. Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: ’Tulkaa, Isäni siunatut, ja perikää se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti’ (Matt. 25:31-34).

”Sillä Jumala ei säästänyt enkeleitä, jotka olivat tehneet syntiä, vaan syöksi heidät pimeyden kahleissa helvettiin ja hylkäsi heidät tuomiota varten säilytettäväksi” (2 Piet. 2:4).

Jumalan lasten ja jumalattomien erottaminen toisistaan tapahtuu hetkessä ennen muita tapahtumia. *”Katso, sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki muutamme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen torven soidessa. Sillä torvi soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja muutamme. Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutua katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pitää pukeutua kuolemattomuuteen” (1 Kor. 15:51-53).*

Kristukseen uskovat nousevat iankaikkiseen elämään kirkastetussa ruumiissa ... *”odotamme Vapahtajaa, Herraa Jeesusta Kristusta, joka on muuttava alennustilamme ruumiin olemuksen kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös voi tehdä kaiken itselleen alamaiseksi” (Fil. 3:21).*



Epäuskoiset nousevat ikuiseen kuolemaan ja vaivaan ruumis synnin, pilkan ja häpeän alaisena.

”Sillä heidän matonsa ei kuole, eikä heidän tulensa sammu, ja he ovat kauhistukseksi kaikelle lihalle.” (Jes. 66:24)

Raamatun mukaan Kristus tuomarina julistaa tuomiolla oikealla puolellaan olevien valittujensa hyvät teot, jotka ovat todisteina heidän uskostaan Häneen. Elämän aikana tehdyt pahat teot on jo anteeksi annettu. *”Hän armahtaa meitä jälleen, polkee maahan pahat tekomme ja kaikki heidän syntinsä sinä heität meren syvyyteen” (Miika 7:19).*

Uskovalle Jumala julistaa evankeliuminsa kautta: *”Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita. Mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainosyntyisen Pojan nimeen” (Joh. 3:18).*

Koska synnit ovat anteeksiannetut Kristuksen lunastustyön tähden, on ilmoitus viimeisestä tuomiosta uskoville odotettu ilosanoma. Se on samalla myös muistutus ja varoitus lankeamisesta lihamme heikkouden tähden. Siksi Herran omat turvaavat Hänen johdatukseensa ja suojelukseensa elämän eri vaiheissa, kunnes koittaa se hetki, jolloin saamme nähdä Lunastajamme kirkkauden.

KP

Luther ja evankeliumi luku 16.

Evankeliumin voitto

2472. En halua, että evankeliumin puolesta taistellaan väkivallalla ja tappamalla. Olen kirjoittanut: Maailma voitetaan sanalla. Sanalla kirkko on säilynyt, ja rakennetaankin uudestaan sanalla. Niin myös antikristus, joka aloitti ilman voimakeinoja, myös hajoetaan sanalla ilman voimakeinoja. W XV, 128 liite.

2473. Augsburgin valtiopäivillä he uhkailivat näin: Heitä on kaksi kaupunkia ja viisi ruhtinasta. He laskivat nämä sormillaan ja arvioivat silmillään ja järkensä mukaan. Ja luulivat saavansa meidät pussiin. Me olimme silloin hyvin heikkoja verrattuna koko Rooman valtakuntaan. Mutta mitä he saivat aikaan hirmuvallallaan ja väkivallallaan? Meidän heikkoudestamme kasvaa sen vahvuus. Jumala oli pannut heihin heidän uhmansa saattaakseen heidät häpeään. Meidän oppimme leviää yhä laajemmalle ja he menevät alaspäin. Niinpä siis Herra Kristus menee tosin heikkona ja salaa Jerusalemiin ja on kauhuissaan. Mutta hän omistautuu asialleen ja voittoa, saarnaa julkisesti, tekee ihmisiä iloisesti ja pelotta. Mutta nuo tulevat pelokkaiksi ja heidän uhmansa laskee odottamatta. Tämä on vaikea asia ja vaikea taito, jota täytyy katsella uskon silmin, jotta näkisi Kristuksessa jotakin korkeampaa kuin heikkoutta ja epärointiä. Sillä vaikka meitä on vähän, mutta vastustajia on paljon, niin Jumalan voima ja vahvuus on suurta, ja hänen sanansa pysyy iankaikkisesti. Sana ei ole inhimillistä heikkoutta tai vahvuutta, vaan jotakin korkeampaa.

Jumala ei kysy, onko se, joka kuuluu hänelle, heikko, eikä myöskään sitä, onko joku, joka toimii häntä vastaan, vahva ja mahtava. Sillä hän kykenee kääntämään asian toisin päin ja hän sanoo: Te heikot, olkaa väkevät ja omistakaa taivastenvaltakunta, mutta te väkevät olkaa heikot ja omistakaa lisäksi helvetin tuli. Heikkous palvelee hänen asiaansa. Jos tulee kärsiä jotakin Jumalan ja hänen sanansa tähden ja jos maailma ja perkele ahdistavat lihaamme ja vertamme, ei ole hätää, varsinkin kun on kysymyksessä Jumalan asia, niin kuin meidän asiamme sellainen onkin. W2 II, 21.

2474. Kristus haluaa tässä myös sanoa (Joh. 6:37): Jos ette halua uskoa, menkää menojanne. Minulla on silti opetuslapsia, enkä saarnaa turhaan. Se, jonka Isä minulle antaa, tulee minun tyköni. Minä saan kuitenkin opetuslapsia. Sellaisia löytyy joitakuista, jotka sydämistään ottavat vastaan tämän saarnan ja ihailevat sitä. Koska Isä on lähettänyt minut saarnaajaksi, niin hän myös antaa minulle opetuslapsia, jotka kuulevat minun oppiani. Jos paavi, keisari, ruhtinaat ja herrat eivät ole niitä, jotka haluavat ottaa sen vastaan, menkööt menojaan. Tämä, joka niin rohkeasti puhuu, on ylpeä, uhmakas mies. Jos olisin paavi ja keisari, en haluaisi sietää tätä miestä enkä hänen kirjaansa, kun hän puhuu minulle niin minun valtapiirissäni. Ne ovat ärsyttäviä sanoja: Jos ette halua minua, en minäkään teitä. Jos keisari sanoisi: Miten niin, etten teitä halua? Mitä ovat keisari ja paavi? Älä ajattele, että

piispat ja valtiat tulevat kristityiksi. Mutta jos minä olisin keisari, irrottaisin nuo ärsyttävät sanat kirjasta. Mutta huolimatta keisarista, ruhtinaista, jopa perkeleestä ja kaikesta, mikä on vihoissaan: jos Isä heitä minulle antaa, niin haluan mielihyvin nähdä, kuka voi heidät minun kädestäni riistää. Hyvä! Minä en voi saarnata sellaista, mikä miellyttäisi maailmaa. Tämä tarkoittaa lyhyesti sanottuna seuraavaa: Minun saarnaani ei estä mikään, ei väkivalta eikä viisaus. W2 VII, 2240.

2475. Hirmuhallitsijat eivät saa aikaan hirvittävillä ja verenhimoisilla edikkeillään ja päätöksillään mitään muuta kuin, että he korottavat autuaat, joita he vainoavat, yhä suurempaan kirkkauteen ja lopulta iankaikkiseen autuuteen. He haluavat olla Simeon ja leviitöitä, mutta eivät ilman omaa suurta vahinkoaan. Niinpä paavi surmasi myös pyhän marttyyri Johannes Hussin eikä voinut sietää tätä luku-oukkaa ja hurskasta miestä. Mutta mitä hän hyötyi murhasta? Huss on nyt kuollut. Jumalan kiitos, siitä lähtien evankeliumin valo on alkanut loistaa jumalaapelkäävien sydämissä entistä kirkkaammin ja Kristus on alkanut surmata paavia suunsa Hengellä, 2 Tess. 2:8. W2 II, 1949s.

2476. Missä evankeliumia aletaan julistaa, siellä kaikkien hirmuvaltioiden aikeiden täytyy peräytyä, jotka muuten pyrkivät ohjaamaan ja estämään evankeliumin esille pääsemistä. Mutta Jumalan sanaa vastaan eivät auta viisaus, mahti tai valta, vaan se tunkeutuu läpi ja tempaa pois kaiken tieltään, mitä sen eteen asetetaan. Sillä niin kuin vettä voidaan säilyttää lammikossa jonkin aikaa, niin ettei se voi virrata siitä pois, kun se padotaan puilla ja maalla ja estetään sen virtaaminen, mutta se paisuu lammikossa,

kasvaa ja lisääntyy, kunnes se löytää jonkin reiän padosta, josta se voi murtautua ulos ja virrata pois. Tai jos lammikko tulee aivan täyteen vettä, se virtaa pois padon yli, sillä se ei halua olla pidätettynä, vaan virtaavana. Niinpä perkele ja maailma asettuvat rakasta evankeliumia vastustamaan ja haluavat pysäyttää sen kulun, estää saarnaajia ja kuulijoita ja asettua vastustamaan kaikenlaisella hirmuvallalla ja vainolla. Mutta se ei auta. Jumalan sana on säilyttävä juoksunsa, vaikka perkele ja maailma tulevat sen takia raivoon ja vimmaa täyteen. W2 III, 320.

2477. Maailma ja perkele eivät voi tuottaa vahinkoa hirmuvallallaan ja raivollaan evankeliumille, vaan vain edistää ja levittää sitä ja lyödä pään evankeliumilla kahtia, kuten toinen psalmi (Ps. 2:1-5) opettaa, missä Daauid sanoo: "Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat? Maan kuninkaat nousevat, vallanpitäjät yhdessä neuvottelevat HERRAa ja hänen Mesiasistaan vastaan: 'Katkaiskaamme heidän siteensä, heittäkäämme päältäämme heidän köytensä.' Hän, joka taivaassa asuu, nauraa. Herra pilkkaa heitä. Silloin hän on puhuva heille vihassaan, saattava heidät kiivaudessaan kauhun valtaan." Heidän täytyy siis lyhyessä ajassa täysin tuhoutua. Vihollisemme eivät saa vihassaan muuta aikaan, kuin että he edistävät Jumalan työtä, mitä pidempään sitä enemmän, ja estävät vain itseään. Jumala sallii vihollisten väsyä pauhaamiseensa ja erehtyvän. Jumala maksaa heille jälleen ja antaa heille heidän ansaitsemansa palkan. Nykyisin tapahtuu samoin. Oppiamme vainotaan kiivaasti, hukutetaan, hirtetään ja poltetaan siellä täällä kristittyjä, sinua ja minua kiusataan pahoin, ja tajuamme hyvinkin, mitä paavilla, kardinaaleilla, piispoilla ja ruhtinailla

on mielessä. Jos he voisivat hukuttaa meidät lusikkaan, he eivät ottaisi lisäksi saavia. Mutta Jumala istuu ylhäällä taivaassa, katsoo heihin ja sanoo: Te, pojannulikat, olisitte jo kauan sitten ansainneet, että olisin antanut teille terävää piiskaa. Niinpä pitää kiirettä vainoamisellanne, olkaa kiukkuisia ja pahoja, että minä sitä pikemmin voitan teidät ja tuhoan teidät. Sillä Jumala on heille liian väkevä niin, etteivät he voi kukistaa häntä valtaistuimelta. Niinpä tämä leikki menee yli heidän ymmärryksensä. W2 III, 682s.

2478. Meillä on nykyään vastustamassa evankeliumia monia mielettömiä ruhtinaita, jotka surisevat ja murisevat, kuten faraokin tässä teki. Mutta me sen sijaan olemme heikkoja, ja meidän uhmamme, rohkeutemme ja kerskauksemme on siinä, että tulee tapahtumaan niin kuin Jumala tahtoo. Apumme on hänen käsissään. Meillä on se etu, että meillä on Jumalan sana. Kun he murisevat ja hälisevät, me seisomme sitä tukevammin. W2 III, 788.

2479. Niin kuin ei kukaan voi estää nousevaa aamuruskua eikä voi peittää sen valoa näkymästä, niin hän näyttää, ettei evankeliumin virkaa voi estää tai tukahduttaa, vaikka saatana ja maailma ottaisi niin tehdäkseen suurella voimalla ja mahdollilla. W2 VI, 1226s.

2480. Tämä on evankeliumin ja sen saarnaajien hyvä puoli ja kiitos. Sillä muuten kaikki muut opit eivät kulje sitä tietä. Kaikki saarnaavat sitä, mitä mielellään kuunnellaan ja mikä on järjen mukaista eikä tarvitse pelätä vainoa sen tähden. Mutta tätä oppia ahdistetaan joka puolelta, koska se haluaa astua esiin eikä pidä minään maailman valoa ja oppia. Niinpä he yrittävät kaikenlaista saadakseen tukahdutetuksi sen valon ja ajetuksi

nurkkaan tai työnnetyksi vakan alle, että jättäisimme oppimme sikseen tai peruuttaisimme sen ja taivuttaisimme sen heidän mielensä mukaiseksi. Mutta me emme salli ajettavaksi pois itseämme kannastamme, vaan pysymme kaupunkina vuorella ja valona kynttilänjalassa. Sillä se, joka on tehnyt meidät valoksi, tulee myös pitämään meidät siinä. W2 VII, 417.

2481. Sen vuoksi meidän tulee ottaa huomioon, että olemme hukassa, jos emme halua ottaa vastaan evankeliumia sen omassa voimassa, vaan haluamme saada omaksemme sen omin voimin. Vaikka sitä haluaisi puolustaa mitä parhaimmalla tavalla, se sortuu. Pankaamme siis siitä huolehtiminen kokonaan pois. Evankeliumi ei tarvitse meidän apuamme. Se on itsessään kyllin voimakas. Uskokaa se yksin Jumalan huomaan, jonka se on. Hän tulee suojelemaan sen ja pitämään siitä huolen. Mutta vaikka sitä vastaan kuinka paljon hyökätäänkin, en murehdi evankeliumin tähden enkä huolehdi, miten voisin sitä puolustaa. Me kaikki olemme liian heikkoja puolustamaan evankeliumin sanaa. Olen uskonut sen rakkaalle Jumalalle, se on hänen sanansa. Hänessä on tarpeeksi miestä puolustamaan ja suojelemaan, vaikka he kuinka paljon raivoisivat ja metelöisivät. Niinpä on vähäinen, heikko asia, että tuo sofistien joukkoparka sitä vastustaa... Mutta meillä on se lohdutus ja olemme siitä varmoja, etteivät helvetin portit eikä mikään helvetin voima voi sitä voittaa ja saada haltuunsa. Matt. 16:18. Tässä kaikessa ei ole parempaa neuvoa kuin saarnata evankeliumia puhtaana ja rukoilla Jumalaa, että hän johtaisi ja kuljettaisi meitä. Minä en osaa muuta tehdä ja niin teenkin, ja olen aivan iloinen Jumalan nimessä. W2 XI, 2405.

Päivän lapset

"Sillä hyvin tiedätte, että Herran päivä tulee kuin varas yöllä. Kun he sanovat: 'Nyt on rauha ja turvallista', silloin heille tulee yhtäkkiä turmio kuin poltot raskaana olevalle vaimolle, eivätkä he pääse pakoon. Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä veisi teidät kuin varas. Te kaikki olette nimittäin valkeuden lapsia ja päivän lapsia. Emme ole yön emmekä pimeyden lapsia. Älkäämme siis nukkuko kuten muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit. Sillä ne, jotka nukkuvat, yöllä nukkuvat, ja jotka juopuvat, ovat yöllä juovuksissa. Mutta me, jotka olemme päivän lapsia, olkaamme raittiita, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypsäränämme pelastuksen toivo. Sillä Jumala ei ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan omaksemme pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, joka on kuollut meidän edestämme, että olimmepa hereillä tai nukuimme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan. Sen tähden kehottakaa toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, kuten teettekin." 1 Tess. 5:2–11

Tekstimme puhuu meistä, uskosta, valkeuden ja päivän lapsina. Sillä Jumalan sana tarkoittaa tällä sitä, että olemme valveilla. Toisin sanoen emme ole uskossamme

uneliaita emmekä humalassa, vaan valvomme ja olemme raittiita. Kristityn uskonelämään kuuluu siis jatkuva valvominen ja raittius. Tarkastelemme tätä nyt lähemmin tekstimme valossa.

Jumalan sana sanoo Kristuksen tuomiolle tulemisen päivää Herran päiväksi. Pyöreällä maapallollamme se tulee toisille päiväaikaan, toisille yöllä, toisille illalla ja toisille aamulla. Mutta kaikille sinä päivänä on näkyvä Kristuksen suuri kirkkaus. Tekstimme puhuu meille siitä yllättävänä tapahtumana niille, jotka eivät valvo, vaan jotka elävät epäuskon unessa. Se sanoo: "Herran päivä tulee kuin varas yöllä." Jumalan sana haluaa varjella meidät tuollaiselta ikävältä yllätykseltä. Se haluaa meidän aivan odottavan Kristuksen ilmaantumista. Maailman epäusko ja kaikinpuolinen pahuus tekee elämän täällä uskovalle raskaaksi.

Jumala on toisaalta pannut meihin elämisenhalun hänen luotuihin, toisaalta uskovina taivaan ikävän ja halun päästä täältä pois. Sen lisäksi hän on antanut meille turvallisen Kristuksen tulemisen odotuksen ja uskon, että olemme valmiita lähtemään, kun hän kutsuu tai kun hän ilmestyy kirkkaudessa. Pysyäksemme valveilla, apostoli sanoo tekstissämme: *"Emme ole*

yön emmekä pimeyden lapsia. Älkäämme siis nukkuko kuten muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit. Sillä ne, jotka nukkuvat, yöllä nukkuvat, ja jotka juopuvat, ovat yöllä juovuksissa." Maailma ei odota epäuskonsa tähden Kristuksen tuloa. Maailmassa kukin elää omalla tavallaan valvomattomana. Siitä Jumalan sana varoittaa, ja sanoo, että Kristuksen tulemus tulee olemaan heille tavaton yllätys.

Apostoli Paavali muistuttaa meitä: *"Mutta me, jotka olemme päivän lapsia, olkaamme raittiita, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypäränämme pelastuksen toivo."* Kun nousemme aamulla, pukeudumme. Kun Jumalan armosta elävinä lapsina valvomme täällä uskossa, tarvitsemme oikean puvun. Siitä apostoli sanoo tekstissämme, että se on *"uskon ja rakkauden haarniska"* sekä myös päättä suojaava *"kypärä"*, joka antaa meille vahvan ja lujan toivon, että Kristuksen ilmestyessä pelastumme taivaan iloon. Usko omistaa meille vanhurskauden Jumalan edessä, rakkaus tekee meidät otollisiksi lähimmäisillemme ja rakkaus säilyttää keskuudessamme uskonveljellisen yhteyden.

On hyvä pysähtyä tutkimaan itseämme olemmeko todellakin valvovia kristittyjä. Valvomiseen kuuluu usko ja sen säilyttäminen. Jos meillä on oikea usko, emme saa sitä hylätä. Jos sen sijaan uskossamme on vääriä käsityksiä opin asioista, meidän tulee tehdä niistä parannus ja uskoa oikealla terveellä raamatullisella tavalla. Emme saa helliä väärää oppia sydämes-

sämme. Jumala on antanut meille totuuden sanan. Se on aarteemme tässä monenlaisen valheellisuuden ja petoksen maailmassa. Saamme olla ikionnellisia omistaessamme pelastuksen evankeliumin.

Jumala on synnyttänyt uskovien sydämiin keskinäisen rakkauden. Se on *"täydellisyyden side"* (Kol. 4:14), kuten apostoli Paavali kirjoittaa kolossalaisille. Keskinäinen rakkaus yhdistää kristityt yhdeksi laumaksi ja säilyttää heidät ilman jakautumisia, eriseuraisuutta ja lahkoutumista. Samalla yhteisellä uskolla on hyvä vaikutus. Se ei salli erkautumista toisista, joilla on sama usko. Uskon yhteys on opin yhteyttä, opillista yksimielisyyttä. Missä on tällainen usko, siellä on myös keskinäinen rakkaus todellisenä. Rakkaus on, kuten apostoli sanoo, täydellisyyden side, mutta meissä olevana se ei ole täydellistä, vaan toisissa alkavaa, toisissa pidemmälle päässyttä, mutta kaikissa tavalla tai toisella vajavaista. Tämä meidän on tarpeen ymmärtää, ettemme edellytä toisiltamme liikoja, vaan olemme valmiita rukoilemaan: *"Isä, anna meille anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet:"* Näin tehdessämme hyväksymme toinen toisemme uskonsisariksi ja -veljiksi.

Usein tapahtuu, että ne, jotka jättävät oikeaoppisen seurakunnan, moittivat seurakuntaa rakkauden puutteesta. Tämä on tragikoomista, mutta samalla hyvin surullista. Ne, joilla itsellään tulisi olla sydämessä rakkaus täydellisyyden siteenä, itse rikkovat seurakunnan ykseyttä ja



rakkautta vastaan. On niin helppoa vaatia muilta rakkautta, mutta ei itse sitä teossa osoittaa. Jumala armahtakoon!

Tekstimme Jumalan sana antaa meille tärkeän tehtävän, jota meidän tulee hoitaa kuninkaallisena papistona. Se sanoo: *"... että eläisimme yhdessä hänen kanssaan. Sen tähden kehottakaa toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, kuten teettekin."* Tessalonikan kristityt tekivät näin, ja he ovat meille kannustava esikuva tässä asiassa. Jumala on kutsunut meidät elämään yhdessä Kristuksen kanssa hänen seurakunnassaan. Hän on antanut meille keskinäisen rakkauden yhdyssiteeksi. Se on luja side, joka sitoo meidät yhteen, niin ettemme luovu keskinäisestä yhteydestä.

Apostoli antaa meille tehtäväksi kehottaa toisiamme ja rakentaa toisiamme yhteiselle Kristus-perustukselle. Uskon tunnustaminen Jumalan sanan mukaan rakentaa meitä ja lujittaa toinen toistamme pysymään rakkaudessa, joka on täydellisyyden side. Olethan kokenut tällaista lujitusta? Olethan antanut

sitä myös muille? Ethän vain toimi päinvastoin? Ei ole yksi ja sama, kuinka toimimme. Tämähän on Jumalan hyvä tahto, jolla hän vahvistaa seurakunnan yksimielisyyttä opissa ja rakkaudessa. Hän haluaa meidän säilyttävän keskinäisen yhteyden rakkauden yhdyssiteellä. Kun meillä on opin yhteys, on synty hylätä yhteinen kirkkomme. Olemmehan yksi joukko veljiä ja sisaria, jotka liittyy yhteen rakkauden yhdysside. Tästä tietoisina saamme kulkea saamaa tietä yhdessä eteenpäin Jumalan voimassa.

Kristus saapuu hetkenä minä hyvänsä. Hän haluaa valmistaa meidät sitä varten, ettei hänen tuloonsa olisi meille yllätys. Hän haluaa meidän olevan valveilla ja odottavan hänen tuloaan. Kristuksen saapuminen on epäuskoiselle maailmalle kauhun hetki, mutta hänen seurakunnalleen se on oleva sitä, kun ylkä tulee noutamaan morsiamensa iäiseen hääjuhlaan. Se on oleva ilon ja täyttyneen odotuksen suuri päivä.

Markku Särelä,
Lahdessa 13.11.2021.

Jumalan laupeus



”Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.” (2 Kor. 5:21)

Tässä näemme Jumalan käsittämättömän laupeuden meitä, ansiottomia ja kadotettuja ihmisiä kohtaan: nähdessään meidät synnin ja lain kirouksen alaisina ja niihin niin sidottuina, ettemme ikinä omin voimin olisi voineet itseämme niistä vapauttaa, hän lähetti oman ainoan Poikansa maailmaan ja pani hänen päällensä kaikkien ihmisten kaikki synnit sanoen: ”Sinä ollos se henkilö, joka on tehnyt kaikkien ihmisten synnit; valmistu siis maksamaan ja hyvittämään ne.” Sitten laki tulee ja sanoo: ”Tästä minä tapaan synty-

sen, jopa sellaisen, joka on ottanut päällensä kaikkien ihmisten synnit. Minä en näe syntiä kenessäkään muussa kuin hänessä, hänen siis pitää kuolla ristillä.” Sitten se karkaa hänen päällensä ja surmaa hänet. Tämän tapahduttua koko maailma on puhdistettu ja sovitettu kaikista synneistään ja siis vapautettu kuolemastakin ja kaikesta pahasta. Mutta kun kuolema ja synnit tämän yhden ihmisen kautta ovat poistettu, ei Jumala enää, tämän Kristus-auriongon tähden, näe koko maailmassa, varsinkin jos se uskoisi, mitään muuta kuin sulaa puhtautta ja vanhurskautta.

*Martti Luther
Mannaa Jumalan lapsille*

Lävistetty käsi

*Mun käsi lävistetty vapahti,
pois pyyhki tyyten synkät syntini.
Sain vapaan pääsyn kaikkein
pyhimpään,
kun taivaan ovet avas verellään.
Niin toistaa ojennettu, armainen
tuo lävistetty käsi Jeesuksen.*

*Mun käsi lävistetty paransi,
se koski korvaa, silmää, suutani:
Mä aloin kuulla, silmä avattiin,
ja kiitoksella suuni täytettiin.
Mun raman nosti tielle autuuden
tuo lävistetty käsi Jeesuksen.*

*Mua käsi lävistetty taluttaa,
vie kotiin, vaikka tie on vaikeaa.
Kun tiellä väsyn, pelkään, horjahdan,
se nostaa, kantaa heikon uskovan.
Se uupumatta vie mun perillen,
tuo lävistetty käsi Jeesuksen.*

*Mua käsi lävistetty vartioi:
- Sen suojista ei kenkään riistää voi –
ei syvyys, korkeus, menneet, tulevat,
ei mitkään luodut, maat, ei taivahat!
Mua hyvin suojaa päähän päivien
tuo lävistetty käsi Jeesuksen.*

*Mua käsi lävistetty holhoaa.
Sen hoitoon voin mä aina uskaltaa.
Sen huostaan heitän tieni kokonaan,
myös kodin, seurakunnan, isänmaan.
Ain kaikki ohjaa, kääntää parhaiten
tuo lävistetty käsi Jeesuksen.*

*Vie käsi lävistetty kerran mun
myös kuolon kautta taivaan
riemuhun.
Mä ristinkuoloansa, armoaan
saan siellä sitten kiittää ainiaan,
kun minut kruunaa eessä enkelten
tuo lävistetty käsi Jeesuksen.*

G. A. Aho - Jeesus elää

Jeesuksen kuolema

"Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja sanoi: "Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni." Ja sen sanottuaan hän antoi henkensä." (Luuk. 23:46)

Olemme saapuneet Golgatan ristin juurelle. Sydämemme ovat täynnä surua. Jeesus on riippunut ristinpuussa jo useita tunteja. Hän kärsii siellä sanomatonta sielun ja ruumiin tuskaa. Hän on lyöty, Hän on pilkattu, Hänen päällensä on syljetty. Hänen päähänsä on pantu piikkikruunu. Sotamiehet ovat lävistäneet Hänen kätensä ja jalkansa nautoilla. Hänen haavoistaan on vuotanut Hänen pyhä, kallis verensä. Jerusalemin tyttärien kanssa me itkemme katsellessamme, kun Hän kärsii. Sanomme: Liian ankaraa on rangaistuksesi. Liian kovaa on kärsimyksesi. Mutta Jeesus vastaa meille niin kuin Hän vastasi niille Jerusalemin tyttärille, jotka itkivät Häntä. Hän sanoo: *"Älkää minua itkekö, vaan itkekää itseänne."* Toisin sanoen: Älkää ajatelko ainoastaan sitä, että minulla on vaikea kuolema ja sen johdosta säälikö minua. Tämä ei hyödytä teitä. Ajatelkaa sitä mitä minun kuolemani juuri teille merkitsee. Ajatelkaa itseänne ja pitäkää huoli siitä, että oikein suhtaudutte minun kuolemaani.

Tahdomme noudattaa tätä Jeesuksen kehotusta. Tahdomme tekstimme valossa tutkia Hänen kuolemaansa ja huomata mitä se meille merkitsee.

Jeesuksen kuolemaa usein kuvataan seuraavalla tavalla: Sanotaan, että Hänen kuolemansa oli todellinen, se oli vapaaehtoinen, se oli uhrikuolema, se oli hedelmällinen

ja se oli rauhallinen. Kaikki nämä sanat todella hyvin kuvaavat meille minkälainen Jeesuksen kuolema oli.

Se oli todellinen. Luukas sanoo: "Ja sen sanottuaan Hän antoi henkensä." Hänen henkensä erosi ruumiista juuri niin kuin meidän henkemme kerran ruumiistamme eroaa. Monet omin silmin näkivät kun Hän kuoli. Hänen kuolemansa oli todellinen.

Se oli vapaaehtoinen. Tämä totuus myös käy ilmi sanoista: *"Hän antoi henkensä"*. Sitä ei Häneltä otettu, Hän antoi sen. Hän Itse ennusti kuolemaansa sanoen Nikodemukselle: *"Niin kuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettämän."* Maallisen vaelluksensa loppuajkoina Hän usein puhui opetuslapsillensa tulevasta kuolemastaan. Hän sanoi: *"Minä annan henkeni. Ei kukaan sitä minulta ota, vaan minä annan sen itsestäni. Minulla on valta antaa se ja minulla on valta ottaa se jälleen."* Vapaaehtoisesti Hän antoi itsensä vihollistensa käsiin Getsemanen yrttitarhassa. Kun kansa ristin ääressä pilkkasi Häntä sanoen: *"Auta itseäsi, jos olet Jumalan Poika, ja astu alas ristiltä"*, Hän olisi kyllä voinut noudattaa tätä käskyä. Mutta Hän valitsi ristin, koska Hän oli tullut maailmaan juuri sitä varten, että Hän voisi kärsiä ja kuolla sinun ja minun ja koko maailman syntien edestä; voisi antaa elämänsä lunnaksi monen edestä.

Hänen kuolemansa oli siis myös uhrikuolema, toisin sanoen kuolema meidän, sinun ja minun edestämme. Profeetta Jesaja kirjoittaa: *"Hän on*

haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, rumeltu meidän pahain tekojemme tähden... Herra heitti Hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme... Hän kantoi monien synnit.” Jeesus itse sanoi: ”Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä... Minä annan henkeni lammasten edestä.” Apostoli Paavali kirjoittaa: ”Sillä meidän vielä ollessamme heikot kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien edestä.” Synneillämme ansaitsimme iankaikkisen kadotuksen, iankaikkisen tuskan ja vaivan, mutta Jeesus kärsi ja kuoli meidän edestämme näin maksaen syntivelkamme.

Jeesuksen kuolema oli sen tähden myös hedelmällinen kuolema. Hänen kuolemansa sai aikaan sen, että maailma tuli sovitetuksi Jumalan kanssa. Hänen sovitystyönsä tähden Jumala julisti maailman synnit anteeksi. Paavali kirjoittaa: ”Silloin kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi Hänen kanssaan Hänen Poikansa kuoleman kautta.” Jeesus on sovittanut meidät Jumalan kanssa. Me saamme uskoa syntimme anteeksi Hänessä. Joka Häneen uskoo, se ei huku, vaan saa iankaikkisen elämän.

Jeesuksen kuolema oli myös rauhallinen kuolema. Kuollessaan Hän sanoi: ”Isä, Sinun käsiisi minä annan henkeni.” Hän oli lopettanut työnsä; Hän oli ansainnut syntien anteeksiantamuksen, elämän ja autuuden koko maailmalle. Maailman synty, joka oli hetkeksi erottanut Hänet Isästä, oli nyt poistettu. Hänellä on rauha; Hän antaa henkensä Isän käsiin.

Jeesuksen tahto on, että sinä uskon kautta omistat ne lahjat, jotka Hän kuolemallansa koko maailmalle ansaitsi. Et voi itse omilla teoillasi



hankkia itsellesi anteeksiantamusta ja iankaikkista elämää. Paavali kirjoittaa: ”Tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi lain teoista.” Parhaat työmme ovat synnillä saatutettuja. Niillä emme voi ansaita Jumalan suosiota. Köyhinä, kurjina, avuttomina, hyljäten oman vanhurskautemme, meidän tulee turvata Jeesuksen ansioon ja vapaana armolahjana ottaa vastaan se pelastus, jonka Hän meille ansaitsi. ”Mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi.” (Room. 4:5)

Siis me suhtaudumme oikein Jeesuksen kuolemaan, kun uskossa omistamme Hänen kuolemansa hedelmät, syntien anteeksiantamuksen, elämän ja autuuden. Kun meillä nämä lahjat ovat omanamme, on meillä myös sydämissämme se rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi. Paavali kirjoittaa: ”Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.” Usko Jeesukseen synnyttää myös halun

elää Jeesukselle. Apostoli Paavali sanoo: *"Hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut."* Uskovainen käsittää, että hänet on pelastettu palvelemaan. Hän on valmis sanomaan: Minä olen Sinun, Jeesus; tahdon kaikilla lahjoillani ja kyvyilläni palvella Sinua.

Kun meillä on oikea suhde Jeesuksen kuolemaan, meillä myös voi olla rauhallinen kuolema. Meidän kuolemamme ei tosin voi joka suhteessa olla sellainen, kuin oli Jeesuksen kuolema. Me emme voi vapaaehtoisesti kuolla niin kuin Hän kuoli. Kun Jumalan määräämä päivä tulee, meidän täytyy täältä lähteä riippumatta omasta tahdostamme. Meidän kuolemamme ei myöskään tule olemaan uhrikuolema. Emme voi kuolemallamme ketään toista ihmistä pelastaa iankaikkisesta katouksesta. Mutta rauhallinen kuolema meillä voi olla. Emme tahdo sanoa, ettei uskovainen ihminen koskaan pelkää kuolemaa. Kuolema on uskovaisenkin lihalle ja verelle järkyttävää. Mutta uskovaisen kuolema on samalla rauhallinen, koska hänen ei tarvitse peljätä sitä, mikä häntä kuoleman jälkeen odottaa. Hän on varma siitä, että hänen syntinsä ovat pestyt pois Karitsan veressä. Hän ei turvaa omiin huonoihin töihinsä, vaan hän turvaa Jeesuksen täydelliseen sovintotyöhön. Hän on varma siitä, että hänen sielunsa on Jeesuksen kanssa taivaassa sinä samana hetkenä, kun hän ummistaa silmänsä kuolon uneen. Viimeisenä päivänä se yhdistetään hänen ruumiinsa kanssa ja hän saa elää, sekä ruumiin että sielun puolesta, Jeesuksen kans-

sa siellä, missä on iankaikkisesti täydellistä iloa, riemua ja autuutta.

Seuraava ote eräästä kirjeestä, jonka eräs nuori lähetyssaarnaaja kirjoitti ystävällensä Afrikasta sen jälkeen, kun hänen vaimonsa kuoli, kuvaa hyvin meille miten uskovainen suhtautuu kuolemaan. Tälle lähetyssaarnaajalle jäi kolme lasta: John 8-vuotias, Barbara 5-vuotias ja Theodore, jonka syntyessä hänen äitinsä kuoli. Lähetyssaarnaaja kirjoittaa: "Barbara ja Johnny ottivat vastaan tiedon äitinsä kuolemasta paremmin, kuin osasin toivoa. Niin pian kun sairaalasta palasin, kerroin heille, että Jeesus oli ottanut heidän äitinsä taivaaseen. Barbara tämän kuultuaan teki vain yhden kysymyksen: Saanko mennä kertomaan toisille lapsille, että äitini on mennyt taivaaseen? Johnny vähän itki sanoen, että hän tulee kaipaamaan äitiänsä. Mutta kun minä muistutin hänelle, miten hänen äitinsä oli nyt niin onnellinen kuin hän voisi olla sen tähden, että hän oli päässyt Jeesuksen luo, hän tyytyi tähän ja hänkin meni viemään sanomaa toisille lapsille. Heidän uskonsa Jeesukseen, samoin kuin minunkin uskonni, on ollut meille suurena voimana ja lohdutuksena. Tästä olemme Jumalalle kiitollisia."

Näin sinäkin voit suhtautua kuolemaan, kun sinulla on uskon kautta omanasi Jeesuksen kuoleman hedelmät. Saat laulaa:

*On lepokammio hauta meille,
Kun kerran meidätkin haudataan,
Ja kuoloon uskossa nukkuneille,
On hauta vankila hetken vaan.
Se kerran aukee, Sen mahti raukee,
Kun meidät sieltä pois kutsutaan.*

VK 1938, n:o 71:4

Rupert Efraimson – Sovituksen Sana

Voita paha hyvällä

”Älä anna pahan voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä.”
(Room. 12:21)



Kun keittiömestari tahtoo vähentää ruoassa happamen makua, hän panee siihen jotain makeaa. Kun maanviljelijä tahtoo lieventää peltonsa happamuutta, hän kylvää peltoon kalkkia. Kun asuinhuone on kylmä ja kolea, me lisäämme lämmitystä. Miksi emme tee samoin, kun joudumme kokemaan pahaa? Luontainen käsityksemme on, että paha on voitettava pahalalla. Me olemme valmiit lisäämään pahaa kärsimäämme pahaan. Jos joku sanoo meille pahan ja loukkaavan sanan, me haluaisimme antaa takaisin samalla mitalla. Jos joku lyö, olemme valmiit lyömään takaisin. Apostoli neuvoo tekemään toisin: ”Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä.”

Näin on Jumala menetellyt. Hän näki, ettei maan päällä ollut ketään, joka hyvää tekee, ei yhden yhtäkään. Silloin Jumala teki suurimman hyvän. Hän lähetti Poikansa tähän pahaan maailmaan. Täällä Jeesus ”vaelsi ympäri ja teki hyvää”. Vangittaessa hän ei vastustanut, kärsiessään hän ei uhannut.

Kun häntä kiusattiin, hän ei valittanut, vaan rukoili anteeksiantamusta murhaajilleen. Tällä suurella hyvyydellään Jeesus on voittanut synnin, kuoleman ja helvetin vallan. Ja hyvyydellään hän voitti meidätkin, kun olimme hänen vihamiehensä.

Tämä ylösnoussut Jeesus, jolla on kaikki valta taivaassa ja maan päällä, antaa myös meille voiman voittamaan pahan hyvällä. Nuh-teettomalla vaelluksella saatamme häpeään mielettömät panettelijat. Tekemällä hyvää vihollisillemme saamme kaksinkertaisen voiton: voitamme vihollisen ja voitamme vihollisesta ystävän. Näin olemme Jumalan seuraajat, niin kuin rakkaat lapset, ja kuljemme Jeesuksen kanssa voittosaatossa. ”Ja kuka on, joka voi teitä vahingoittaa”, kysyy Pietari, ”jos teillä on kiivaus hyvään?”

Rakas Jumalamme, ota pois sydämeistämme kaikki kostamisen halu ja pahansuopaisuus ja auta meitä tekemään hyvää niille, jotka meitä vahingoittavat, että olisimme sinun seuraajiasi, niin kuin rakkaat lapset. Amen.

Voimattomalle voimaa

Peljästyksestä uskoon

*Katso, temppelin esirippu repe-
si kahtia ylhäältä alas asti, ja maa
järisi, ja kalliit halkesivat, ja hau-
dat aukenivat, ja monta nukkuneiden
pyhien ruumista nousi ylös. Ja
he lähtivät haudoistaan ja tulivat
hänen ylösnousemisensa jälkeen
pyhään kaupunkiin ja ilmestyivät
monelle. Mutta kun sadanpäämies
ja ne, jotka hänen kanssaan varti-
oitsivat Jeesusta, näkivät maanjä-
ristyksen ja mitä muuta tapahtui,
peljästyivät he suuresti ja sanoi-
vat: "Totisesti tämä oli Jumalan
Poika." (Matt. 27:51–54)*

Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen suuri kär-
simys Getsemanesta viimeiseen
hengenvetoon Golgatan ristillä
on täynnä ihmeitä. Jumala näyt-
tää meille, että hänen voimansa
on verrattomasti suurempi kuin
meidän. Hänen todellisuutensa ja
maailmansa on moniulotteisempi
kuin mitä me voimme edes kuvi-
tella. Tästä on hyvänä esimerkkinä
tekstimme. Tällä havainnolla on
paljon merkitystä.

Uskoa koskevista asioista mei-
dän on jätävä ilmoitetun Jumalan
Sanan varaan ja otettava järkem-
me vangiksi ja nöyryyttävä hänen
Sanansa alle. Se on myös meille
hyväksi. Kun Pyhän Hengen
voimasta otamme Sanan uskolla
vastaan, olemme oikealla tiellä ja
varjellumme eksytyksiltä. Oike-
astaan kysymyksessä ei ole nöyr-
tyminen, vaan suuri kunnia, kun
Jumala puhuu meille ja me saamme
kuunnella.

Tekstimme kertoo, mitä tapah-
tui välittömästi Jeesuksen kuole-
man jälkeen: "Temppelin esirippu
repe si kahtia ylhäältä alas asti, ja
maa järisi, ja kalliit halkesivat."
Näillä tapahtumilla Jumala halusi
ilmentää meille Jeesuksen kuole-
man merkitystä.

Temppeli oli jumalanpalveluk-
sen ja erityisesti uhritoimitusten
keskus, pyhä paikka, rukoushuo-
ne ja Jumalan läsnäolon paikka.
Kaikkeinpyhimpään oli vain ylim-
mäisellä papilla lupa mennä ker-
ran vuodessa uhraamaan kansan
syntien edestä. Kun Kristus uhrasi



...ja haudat aukenivat, ja monta nukkuneiden pyhien ruumista nousi ylös. Ja he lähtivät haudoistaan ja tulivat hänen ylösnousemisensa jälkeen pyhään kaupunkiin ja ilmestyivät monelle...

itsensä maailman edestä, meille aukeni tie Jumalan tykö. Sen vertauskuvana esirippu repesi kahtia ylhäältä alas. Meidän edustajanimme, ylimmäisenä pappinamme Kristus meni kaikkeinpyhimpään, Jumalan eteen. Synti esti ihmistä pääsemästä pyhän Jumalan luo, mutta kun Kristus otti synnin pois ja meni sinne edeltä, enää ei ole mitään estettä mennä Jumalan luo, vaan jokainen, joka uskoo Jeesukseen, on siirtynyt kuolemasta

elämään. Jumalan luo on nyt vapaa pääsy Jeesuksen kautta. Tämä on kerrottu meille lohdutukseksi. Ota uskolla vastaan tämä lohdutus: Sinulla on nyt vapaa pääsy Jeesuksen veren kautta Jumalan tykö. Pidä siitä kiinni elämässä ja kuolemassa.

Jeesuksen kuolema merkitsi myös Vanhan liiton päättymistä. Siihen kuuluneilla temppeleissä toimitetuilla uhreilla ei ollut enää merkitystä. Esirippu jouti pois. Uusi evankeliumin aika oli koittanut.

Kun Jeesus antoi henkensä, maa järisi, kalliot halkesivat ja haudat aukenivat. Maa ei voinut pidättää sisällään pyhiä, vaan hautojen täytyi avautua tähän liittyvästä Jumalan erityisestä käskystä. Jeesuksen täytetty työ kertoi siitä, että kun synty oli otettu pois, kuoleamalla ei ollut valtaa. Jumala halusi osoittaa sen julkisesti avaamalla pyhien hautoja ja herättämällä kuolleita, jotka ilmestyivät monelle Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen.

Tekstimme sanoo nimenomaan, että monta poisnukkuneiden pyhien ruumista nousi ylös. Tämä on yksi niistä Raamatun kohtia, joka selkeästi opettaa ruumiin ylösnousemusta. Saddukeukset kielsivät ruumiin ylösnousemuksen. Meidänkin aikamamme on monia järkeilijöitä, jotka taitavasti hämäten kiertävät selvät Raamatun kohdat ja puhuvat ylösnousemuksesta tavalla, jossa itse asiassa ei ole kysymys todellisesta ruumiin ylösnousemuksesta. Kun tekstimme mukaan kallioon hakatut haudat aukenivat ja niissä olleet muumioituneet ruumiit nousivat ylös ja ilmestyivät monille, se ei voi tarkoittaa vain jotakin sielun elämää, vaan noihin hautoihin haudattujen ruumiitten eläväksi tulemistä ja ylösnousemista.

Jumala loi ihmisen, jolla oli ruumis ja sielu. Aadam söi suullaan kielletyn hedelmän. Vaikka siihen liittyi sielunelämään liittyviä asioita, niin se oli myös ruumiillinen ta-

pahtuma. Jumala otti Aadamin ruumiineen ja sieluineen tilille eteensä ja julisti hänelle sitten ensimmäisen evankeliumin. Synty toi ihmisen sydämeen turmeluksen ja myös ruumista koskevan kuolemanalaisuuden. Sen, mikä maasta on, piti jälleen tuleman maaksi. Koska Messias, luvattu vaimon Siemen, oli murskaava käärmeen pään ja vapahtava Aadamin tuomasta synnin kirouksesta, Messiaan voitto ei jäänyt puolitiehen, vaan koski koko ihmistä, ruumista ja sielua. Kristikunta on aina tunnustanut ruumiin ylösnousemuksen. Sen selittäminen vain sielua koskevaksi tai jollain tavoin vain henkiseksi, on Raamatun vastainen ja tyypistää Kristuksen lunastustyötä ja koko evankeliumia.

Sen sijaan, että yrittäisimme kiertää selvän Jumalan sanan ja sitä vääntelisimme, uskokaamme pyhä Sana niin kuin se lukee. Kun ristin juurella pakanallinen sadanpäämies ja hänen sotilaansa näkivät, mitä tapahtui, he peljästyivät. Ristin näkymät Sanassa ja saarna Ristiinnaulitusta ovat väkevää puhetta. Ne ovat kutsu kauhistumaan omaa synninalaista tilaa. Mutta ne ovat myös kutsu uskolla omistamaan armo ja tunnustamaan: Totisesti Jeesus on Jumalan Poika ja maailman Vapahtaja!

*Markku Särelä,
Siitamaja 25.3. 2005.*

Tuomaan epäusko

”En usko.” Näin Tuomas sanoi apostoliveljilleen, kun he puhuivat hänelle ristiinnaulitusta ja ylösnousseesta Jeesuksesta. Kuinka peräti surulliset sanat apostolin huulilta! Hän ei usko Jeesusta ylösnousseeksi; ei usko, että Jeesus on voittanut synnin, kuoleman ja perkeleen, että Jeesus on todella meidät synneistämme päästänyt. Vihollinen kyllä antaa mielellään Tuomaan olla apostoli sekä ulkonaisessa vaelluksessaan Juudasta ja Pietaria, jopa kaikki muita apostoleita hurskaampi, kunhan vain Tuomas epäilee, ettei Jeesus ole syntisten Vapahtaja. *”Sillä jos Kristus ei ole noussut kuolleista, meidän uskomme on turha ja me olemme vielä synneissämme.”* Mutta Tuomaalta hän tämän tiedon tarkasti salaa, niin että Tuomas ei luulisi epäuskollaan tekevänsä syntiä. Eikä vihollinen nytkään muusta välitä, kunhan vain ihminen epäilee syntien anteeksisaamista ja vanhurskautta, minkä Kristus on hankkinut. Hän hyvin tietää, että silloin ihminen kaiken hurskautensa kanssa joutuu kadotukseen. Jeesus yksinään on näet tehnyt meidät autuaiksi. Hän yksinään Golgatan suurena maksupäivänä kuittasi kaikki-

en syntivelat. Siihen tyytyi taivaan Jumala. Siksi Hän herätti Poikansa kuolleista ja siten julisti koko maailmalle synninpäästön. Yksin usko voi omistaa tämän autuuden. Sen tähden *”ilman uskoa on mahdoton olla otollinen”* (Hebr. 11:6). Syntisi eivät voi enää kadottaa sinua, sillä Jeesus on ne kaikki maksanut. Se vain kadottaa, jos epäuskolla hylkää Jeesuksen työn. Uskon kautta ihminen on autuas ilman lain töitä. Epäuskon kautta ihminen on kadotettu, vaikka hänellä olisi kuinkakin paljon lain töitä. Epäuskolla ihminen tekee mitättömäksi Jumalan armon, hylkää Jumalan Pojan ja tallaa jaloillaan liiton veren, jolla hänet on lunastettu. Tämä on se kaikkien syntien äiti, se kuolemanrikos, josta Pyhä Henki on tullut maailmaa nuhtelemaan. Oi, jospa Hän saisi nuhdella sinua niin voimallisesti, ettet enää uskaltaisi jäädä epäilemään.

”Ei syntiä voi olla suurempaa kuin olla uskomatta Karitsaan.”

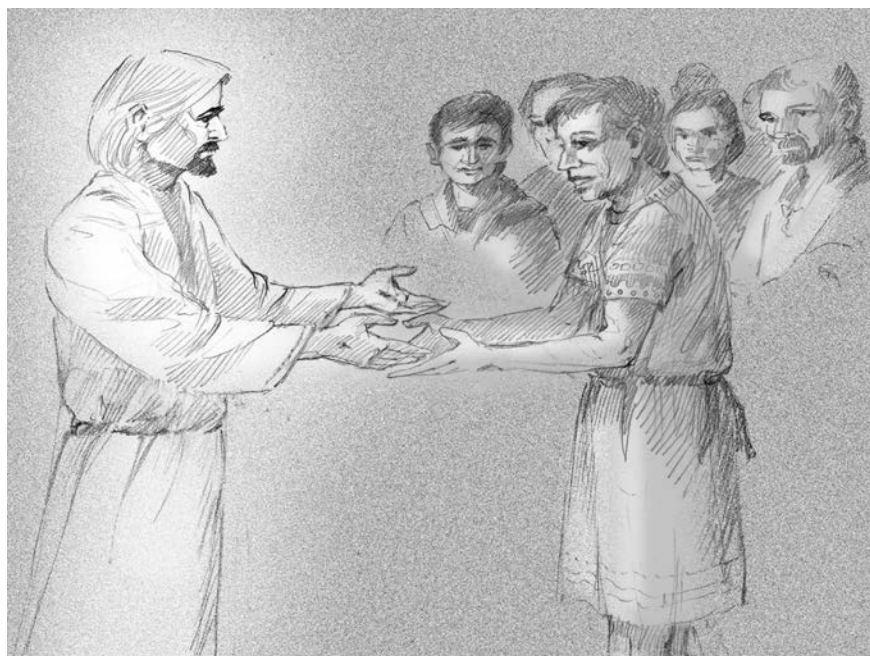
Mutta kuinka joutui Tuomas noin suuren epäuskon valtaan? Olihan hän apostoli. Olihan hän kuullut runsaasti evankeliumia ja

toisten kanssa tunnustanut: ”Me uskomme ja olemme tulleet tuntemaan, että sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.” Olihan hän nähnyt Jeesuksen piinan ja kuoleman. Niin kyllä, mutta hän koettelemuksen ja murheen alla unhotti Jumalan sanan. Perkele tuli ja otti sen pois hänen sydämistään. Tuomaan oli silloin ollut helppo uskoa, kun Jeesus oli heidän kanssaan. Mutta kun Jeesus kätkeytyi ja olisi pitänyt sanasta ruveta elämään vastoin tunteita ja näkemisiä, niin sana, johon yksinään usko perustuu, unohtui. Ja kun sana oli hukassa, niin oli kaikki mennyttä.

Näin käy vieläkin. Moni kyllä uskoo, kun suloiset tunteet täyttävät sydämen. Mutta kun ne ovat kadonneet, kun näkee itsessään vain syntiä ja kuolemaa, kun perkele ja paha omatunto ahdistaa ja pimeä järki alkaa jaaritella, niin he arvelevat, että koko autuus oli vain turhaa luuloa, ja painuvat aivan epätoivoon. Mutta eihän Tuomaan epäilykset estäneet Jeesusta nousemasta ylös. Jeesus teki yhtäkaikki hänet autuaaksi. Itseään hän vain vaivasi ja Jeesusta murehdutti, kun hän ei uskonut. Sinäkin, rakas

sielu, Jeesuksen sovitustyössä olet jo aikoja sitten saanut kaikki syntisi anteeksi ja Jumala on lukenut sinut vanhurskaaksi. Taivaassa ei katsota sinua sen mukaan, miten sinusta kulloinkin tuntuu, vaan sen mukaan, mitä Jeesus on tehnyt. Siinä työssä olet yhtä autuas ja vanhurskas Jumalan edessä. Jospa tämän uskoisit etkä Tuomaan kanssa epäilisi!

Tuomas myös vetäytyi pois toisten apostolien seurasta. Sillä epäusko, kun se on saanut luopumaan sanasta, saattaa suorastaan halveksimaan sanaa. Apostolit kokoontuivat puhumaan pääsiäis-aamun ihanasta voitosta ja Jeesus oli heidän keskellään. He iloitsivat autuudestaan ja puhuivat siitä sitten Tuomaallekin. Mutta Tuomas ei tullut mukaan eikä uskonut heidän sanojaan. Hän piti kaikki aivan turhana juttuna eikä tahtonut uskoa ennen kuin on omin silmin nähnyt Jeesuksen ja käsin koetellut Hänen haavojaan. Miten vakavasti tämä varoittaakaan meitä halveksimasta yhteistä jumalanpalvelusta, jossa evankeliumia puhtaasti saarnataan. Kuitenkin se on muutamilla oikein tapana, niin kuin Hebrealaiskirjeen



kirjoittaja sanoo (10:25). Tämä tapa vie perikatoon. Sillä *”kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet?”* Koska *”usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta.”* (Room. 10:14,17).

Oppikaamme Tuomaasta, että karttaisimme yksinäisyyttä ja ahkerasti kokoontuisimme sanan ääreen. Jos Tuomas olisi tehnyt niin, ei hän olisi vajonnut noin syvälle epäuskoon.

”Ah, ei se sielu kauan menesty, ken pyhään sanahasi kyllästyy.”

On ihmeellistä, että Tuomas yhtäkkiä nousee epäuskon syvimistä rotkoista uskon korkeimmille

kukkuloille. Kuinka se tapahtui? Siinä ei ollut Tuomaalla vähintäkään omaa ansiota, vaan se oli yksinomaan Jumalan armotyö. Että ihminen tulee uskoon ja siinä säilyy, se on Jumalasta; että ihminen pysyy epäuskossa tai uskosta lankeaa, se on ihmisestä. Me emme voi myötävaikuttaa pelastumiseemme, mutta me voimme vastustaa sitä. Autuas on se hetki, jolloin Jumalan vetämyksen alla vastustus lakkaa. Silloin ihminen huudahtaa Tuomaan tavoin: ”Minun Herrani ja minun Jumalani!”

G.A.Aho

Piinaviikon henkilöhaamoja (ote)

Miten usko saadaan?



”Usko tulee kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta”
Room. 10:17

Usko on se uoma, jonka kautta kaikki Jumalan armon rikkaudet tulevat meidän omaksemme. Usko on se anova, kurottava ja vastaanottava käsi, joka omistaa Kristuksen aarteinensa. Miten tällainen usko saadaan? Miten se tulee ja miten se voi kasvaa meissä?

Raamattu vastaa: ”Usko tulee kuulemisesta.” Jumalan antama usko on jotain aivan toista kuin mitä ihmiset ajattelevat sen olevan. Ainoastaan Jumalan antama usko on Jumalalle otollinen usko. Tämä usko ei siis ole tunteita eikä arveluja. Se ei ole pelkkä tieto Jumalan sanasta eikä ainoastaan sen totena pitämistä. Se on sydämen luottamus Jumalan sanaan. Se on varmuutta siitä, että kaikki, mitä Jumala on sanonut, on niin ja aamen. Tällainen Jumalan sanaan uskominen on aina Pyhän Hengen työ. ”Kuinka tämä tapahtuu?” kysyy Luther katekismuksessamme, ja vastaa: ”Kun taivaallinen Isä antaa meille Pyhän Henkensä, niin että me hänen armonsa kautta uskomme hänen pyhän sanansa ja elämme jumalisesti täällä ajassa ja sitten iankaikkisuudessa.”

Kristuksen evankeliumi julistaa meille anteeksiantamuksen ja pelastuksen Kristuksen ansiossa. Tässä sanassa on Pyhä Henki ja Jumalan voima, niin että se synnyttää uskon, jolla otamme vastaan tämän pelastuksen. Usko kasvaa, kun opimme pitäytymään tähän sanaan silloinkin, kun tunteet ja näkeminen ovat sitä vastaan. Mitä enemmän sanaa kuulemme ja tutkimme, sitä lujemmin opimme siihen luottamaan. Tämä usko yksin vanhurskauttaa ilman tekoja. Se tekee puun hyväksi ja hedelmät hyväiksi. Näin meistä tulee, ei ainoastaan sanan kuulijoita, vaan myös sen tekijöitä.

”Suo usko mulle armostas, kallis lahja taivaan, ett’ turvattuna avullas, kestäisin kaiken vaivan, suo voisin aina rakastaa ja veljeäni armahtaa. Näin eläissä ja kuollessa suo apua ja karkoita pois kiusaaja.” Amen.

Voimattomalle voimaa

Luonto huokaa ihmisen tekojen tähden.

Harvalla meistä on mahdollisuus nähdä kaikkialla tapahtuvat, Raamatussa ennustetut muutokset luonnossa. Siksi kristityllä on velvollisuus kiinnittää muiden huomio itsekkyyden ja ahneuden aiheuttamiin, luontoon vaikuttaviin seurauksiin. Raamatussa varoitetaan meitä kaikkia hylkäämästä Sanaa ja sen tuomaa viisautta.

”Sillä aika tulee, jolloin he eivät siedä tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan haalivat itselleen opettajia korvasyyhyynsä ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin.”
(2 Tim. 4:3,4)

Maapallon eliölajisto vähenee nykyään arviolta 100–1 000 kertaa nopeammin kuin sata vuotta sitten ja lajien sukupuutonopeus on kiihtymässä. Luonnon monimuotoisuuden massiivinen katoaminen on ihmisen näkökulmasta peruuttamaton katastrofi, joka on merkki nopeasti heikkenevistä tulevaisuuden näkymistä – vaikeista ajoista. Ilmiö käsittelee myös merien ja makeanveden eliöstöt.

Mikään eläin- tai kasvilaji ei ole hyödytön. Vanhan metsän eliöstö on hävinnyt romahdusmaisesti koska luonnontilainen metsä on pääosin jo avohakattu tai muutettu talousmetsäksi ja pelloksi.

Monimuotoisuuden säilyminen on ehtona kaikelle elämälle. Esimerkiksi pölyttäjähönteiset takaavat sen, että kasvit kasvavat ja me saamme kasviravintoa ja päälemme puuvillavaatteita.

Eri puolilla maailmaa on tehty havaintoja, että luonto ei kestä tehoviljelyn vaatimia myrkkyyjä ja lannoitteita. Ne aiheuttavat myös vesistöjen ja pohjavesien rehevöitymistä. Metsäeläinten elintilaa pienentävät tehometsätalous ja avohakkuut, jotka osin vaikuttavat myös ilmaston nopeisiin muutoksiin, sen erikoisilmiöihin ja saastumiseen. Kaikilla näillä on taustalla ihmisen oman edun tavoittelun ja ahneuden aiheuttamat seuraukset. Kristitty näkee näissä luonnon monimuotoisuutta tuhoavissa ilmiöissä viimeisen ajan ennusmerkkien toteutumista.



”Sillä luomakunnan harras ikä-
vöiminen odottaa Jumalan lasten
ilmestymistä. Sillä luomakunta on
alistettu turhuuden alle – ei omasta
tahdostaan, vaan alistajan – toivon
varaen, koska itse luomakuntakin
on tuleva vapautetuksi turmeluksen
orjuudesta Jumalan lasten kirkkau-
den vapauteen. Sillä tiedämme, että

koko luomakunta yhdessä huokaa
ja on synnytystuskissa tähän asti,
eikä ainoastaan se, vaan myös
me, joilla on Hengen esikoislahja,
mekin huokaamme sisimmässäm-
me odottaen lapseksi ottamista,
ruumiimme lunastusta.” (Room. 8:
19-23)

KP

Elämä on minulle Kristus ja kuolema voitto

Sillä tiedän, että tämä on päättävä minulle pelastukseksi teidän rukoustenne kautta ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla, minun hartaan odotukseni ja toivoni mukaan, etten ole missään häpeään joutuva, vaan että Kristus nytkin, niin kuin aina, tulee ylistetyksi ruumiissani kaikella rohkeudella, joko elämän tai kuoleman kautta. Sillä eläminen on minulle Kristus, ja kuoleminen on voitto. Mutta jos eläminen lihassa tuo hedelmää työlleni, en tiedä, minkä valitsen. Ahtaalla olen näiden kahden välissä: halu minulla on päästä täältä pois ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi; mutta teidän tähtenne on lihassa viipymiseni tarpeellisempaa. Ja kun olen tästä varma, tiedän jääväni eloon ja viipyväni kaikkien teidän luonanne teidän edistymyksenne ja iloksenne uskossa, että teidän kerskaamisenne minusta olisi yhä runsaampaa Kristuksessa Jeesuksessa, kun taas tulen teidän luoksenne. Fil. 1:19–26.

Ihmiselämään kuuluvat arvot. Kaikilla niitä on, vaikka ne tosin voivat olla erilaisia. Kristityillä on

kristilliset arvot, maailman lapsella maailmalliset arvot. Tekstissämme apostoli Paavali lausuu julki keskeisen arvomaailmansa sanomalla: "Eläminen on minulle Kristus ja kuoleminen on voitto." Näin hän kohottaa kaiken keskuksesi Kristuksen, jossa hänellä on elämä niin, että jopa kuoleminen on hänelle voitto. Tämä on tekstimme ihana, suurenmoinen sanoma.

1. Elämä on Kristus

Jos joku sanoo, että elämä on hänelle raha, ymmärrämme, että hänen koko elämänsä pyörii rahan ympärillä. Ilman rahaa elämällä ei olisi hänelle merkitystä. Kun apostoli tekstissämme sanoo elämisen olevan hänelle Kristus, merkitsee se sitä, että hänen koko elämänsä on Kristuksessa. Ilman Kristusta hänellä ei olisi elämää, vaan vain pelkkää kuolemaa. Onko Kristus sinulle näin arvokas?

Pyhä Raamattu todistaa, että Jumala on kaiken elämän lähde. Hän on kaiken luonut. Hän on myös se, joka antaa elämän hengellisesti kuolleelle synnyttämällä hänet uudesti niin, että hän todella elää uutta hengellistä elämää eikä ole enää

hengellisesti kuollut. Hänellä on elävä, todellinen yhteys Jumalaan. Jumala ei vain anna elämää, vaan on elämä. Jeesus sanoo: *"Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä"* (Joh. 3:36). Ja: *"Minä olen ylösnousemus ja elämä"* (Joh. 11:25). Jeesus jatkaa: *"Joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole"* (Joh. 11:25–26). Toisessa paikassa Jeesus sanoo: *"Sillä minun Isäni tahto on se, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on iankaikkinen elämä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä"* (Joh. 6:40).

Kristus antaa meille iankaikkisen elämän, koska hän on kukistanut synnin mahdin ja voittanut kuoleman lunastamalla meidät. Kun uskomme Kristukseen, omissamme hänessä sen elämän, josta tekstimme puhuu. Pääsemme osallisiksi siitä elämästä, joka on Jumalalla. Se on laadultaan hengellistä, niin kuin Jumala on henki. Niinpä meillä jo nyt on omanamme iankaikkinen elämä. Elämme sitä jo nyt, vaikkakin uskon varassa. Iankaikkinen elämä ei ala vasta sitten, kun pääsemme taivaaseen, vaan se alkaa jo täällä.

Tätä elämää emme saa keneltäkään muulta kuin Kristukselta emmekä mistään muualta kuin armonvälineistä, sanasta ja sakra-

menteista. Sanoohan Kristus: "Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä" (Joh. 6:63). Kaikki armonvälineet, sana, kaste ja ehtoollinen, antavat ja ylläpitävät hengellistä elämää.

Jumalan sana sanoo Kristusta *"meidän elämäksemme"* (Kol. 3:4). Tämä elämä ei ole esillä eikä näytteillä. Raamattu sanoo siitä, että se on *"kätkeytyä Kristuksen kanssa Jumalassa"* (Kol. 3:3). Emme voi ihmisiä katselemalla varmuudella päätellä, kenellä tämä elämä on.

Kun apostoli Paavali sanoo, että eläminen on hänelle Kristus, hän puhuu lahjasta, jonka hän on saanut. Hän ei puhu teoista, joita hän tekee, ei ominaisuuksista, joita hänellä on, eikä edes hänessä ilmenevistä uskon hedelmistä, hyvistä teoista. Apostoli ei julista tässä lakia, vaan evankeliumia. Hän ei saarnaa vaatimuksia, vaan Jumalan suurinta lahjaa. Hän ei peräänkuuluta meidän rakkauttamme Jumalaan ja lähimmäisiin, vaan hän julistaa Jumalan rakkautta meihin syntisiin. Hän ei saarnaa itseään, vaan Kristusta.

Helposti mielemme kääntyy tutkailemaan, millaisia olemme. Emme katsele vain itseämme, vaan myös toisia uskovia. Odotamme heiltä runsaampaa rakkautta ja enemmän tekoja. Luulemme saavamme Hengen laista ja lain teoista. Luulemme lain vaatimuksin voivamme olla parempia uskovia ja saada toisetkin sellaisiksi. Sii-

nä on jotakin aivan nurinkurista. Elämää ei ole etsittävä laista, vaan elämän saadaksemme on katsottava Kristukseen, uskottava häneen ja riennettävä armonvälineiden vaikutuksen alle. Sieltä saamme Pyhän Hengen. Sieltä tulee elämä. Sanoohan apostoli Johannes: *"Siinä on rakkaus – ei siinä, että me ensin rakastimme Jumalaa, vaan siinä että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksesi"* (1 Joh. 4:10). Meidän on pantava pois lakimaisuus, tuo väärä, vahingollinen tapa käyttää Jumalan lakia. Meidän on tarpeen tulla lain alta armon alle. Niin saamme tehdä. Kun Jumala sanoo: *"Laupeutta minä tahdon enkä uhria"*, hän haluaa Kirkkonsa julistavan armon evankeliumia sen sijaan, että ihmiset ohjataan omilla uhreillaan ja kilvoittelullaan lepyttämään Jumalaa tai hankkimaan itselleen iankaikkista elämää.

Kun Jumalan armo Kristuksessa kirkastuu ihmiselle ja usko viriää hänen sydämessään, hän iloitsee armosta ja autuudesta. Kristus asettuu asumaan hänen sydämeensä ja vaikuttaa siellä myös hyviä tekoja. Näin tapahtuu aina. Toki tietomme vajavuuden tähden meille täytyy opettaa, mitä hyvät teot ovat, ja vanhan ihmisemme tähden meitä tulee kehottaa apostoli Johanneksen tavoin: *"Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme"* (1 Joh.

4:11). Tällöinkin meidän on pidettävä katseemme kiinteästi luotuna uskomme alkajaan ja päättäjään, Jeesukseen Kristukseen. Meidän on tarpeen jäädä armon alle ja pysyä siellä. Niin hengellisiä meistä ei tule, että voisimme kömpiä pois armon alta. Oikea hengellisyys on armon alla olemista. Väärä hengellisyys ei viihdy puhtaan, pelkän armon alla. Lain alla olet tuomittu. Armon alla olet tuomiosta vapaa. Pysy siis armon alla.

Jumala vanhurskauttaa jumalattoman, sanoo Raamattu (Room. 4:5). Se tapahtuu armosta, lahjana, yksin Kristuksen tähden, yksin uskon kautta häneen, ilman lain tekoja. Jumala lukee meille hyväksi Kristuksen vanhurskauden. Hän vanhurskauttaa sen, jolla on usko Kristukseen. Luterilaiset tunnustuskirjat sanovat tästä: "Me puhumme sellaisesta uskosta, joka ei ole mikään joutava aate, vaan joka vapauttaa kuolemasta, synnyttää sydämissä uuden elämän ja on Pyhän Hengen työtä." (Puolustus IV,64 [ks. myös IV,72]. TK 1990, s. 99.)

Mitä siis tapahtuu, kun siis Jumala lukee meidät vanhurskaiksi? Onko niin, että kun Jumala taivaassa julistaa meidät vanhurskaiksi Kristuksen tähden uskon kautta häneen, täällä maan päällä ei tapahdu mitään? Jos näin olisi, kuollut olisi edelleenkin kuollut, omatunto olisi yhä kauhujen vallassa Jumalan vihan alla eikä ihmisellä olisi



mitään tietoa armontilastaan. Kun Jumala julistaa meidät uskosta vanhurskaiksi, hän ei julista sitä vain enkeleille taivaassa, vaan hän julistaa sen täällä maan päällä kauhistuneelle omalletunnolle. Niinpä Herra Kristus lausui halvatulle miehelle: *"Sinun syntisi ovat anteeksiannetut."* Syntisen naisen Jeesus armahti sanoen: *"En minäkään sinua tuomitse."* Niin hän lausuu myös sinulle, lain tuomitsemalle, ahdistuneelle syntisparalle: *"Älä pelkää, sillä minä olen sinut lunastanut, minä olen sinut nimeltä kutsunut; sinä olet minun... Sillä vuoret väistykööt ja kukkulat horjukoot, mutta minun armoni ei sinusta väisty, eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra, sinun armahtajasi."* (Jes. 43:1; 54:10.)

Silloin tapahtuu. Tapahtuu täällä maan päällä. Tapahtuu sinun sydämessäsi. Tunnustuskirjat sanovat siitä: *"Tästä syystä me päätellemme, että meidät vanhurskauttaa Jumalan edessä, sovittaa Jumalan*

kanssa ja uudestisyntyttää usko, joka katumuksessa tarttuu armolupaukseen ja tekee todella eläväksi kauhistuneen ihmisen. Tällainen usko on varma siitä, että Jumala on meille leppynyt ja suopea Kristuksen tähden. Tämän uskon kautta me varjellumme pelastukseen." (Puolustus IV,386. TK 1990, s. 145.) Profeetta Habakuk sanoo tästä: *"Vanhurskas on elävä uskostaan"* (Hab. 2:4). Kuoleman tilalle tulee elämä. Kauhun tilalle tulee rauha, murheen tilalle ilo, kirouksen tilalle siunaus, helvetin tilalle autuus. Kristus tulee meille omakohtaisesti vanhurskaudeksi ja elämäksi. Silloin voimme sanoa: *"Elämä on minulle Kristus"* ja: *"Minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni"* (Gal. 2:20). Kun Jumala vanhurskauttaa uskosta, hän herättää kuolleen eloon ja tekee hänestä Jumalan lapsen.



Lahjana Kristuksen tähden meille annettu elämä ei häviä kuolemassa, vaan on kätkettynä Kristuksessa ja odottaa ilmituloaan kirkkaudessa. Se tulee esiin viimeisenä päivänä, kun kuolleet herätetään. Todistaahan Kristus: *"Ei hän ole kuolleitten Jumala, vaan elävien, sillä kaikki hänelle elävät"* (Luuk. 20:38). Tämä elämä ei ole samaa kuin meidän vaelluksemme tai meidän tekemisemme.

2. Koska Kristus on elämämme, kuolema on meille voitto

Apostoli Paavali kirjoitti kirjeensä filippiiläisille vankeudesta. Häntä odotti joko vapautus tai te-

loitus. Paavali on varma eloonjäämisestään, koska hänellä on vielä kesken Kristuksen hänelle antama työ. Hän arvioi tilannetta kuitenkin myös siltä pohjalta, jos hänet teloitettaisiin. Esikuvaksi kaikille uskoville hän lausuu: *"Kuoleminen on voitto."* Hän lausuu näin, koska hän tietää kuolemassa siirtyvänsä Kristuksen luo, mikä on monin verroin parempi olotila kuin jäädä tänne. Hän sanoo: *"Halu minulla on päästä täältä pois, ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi."*

Kuolemassa uskovan sielu ei häivy olemattomiin, vaan siirtyy Kristuksen luo. Ruumis pannaan haudattamaan ylösnou-

semusta, jolloin sielu palaa siihen. Ei ole olemassa ns. välitilaa, jolla tarkoitetaan sitä, että sielut olisivat jossain epämääräisessä tuonelan tapaisessa paikassa odottamassa tuomiota. Pyhän Raamatun mukaan epäuskossa kuolleet sielut menevät vankilaan, siis rangaistuksen paikkaan, uskovien sielut taas paratiisiin eli Kristuksen luo. Epäuskoisilla on vaiva, uskovilla autuus. Kuoleman jälkeen ei ole kiirastulta, vaan ihminen on joko erossa Jumalasta vaivassa tai Kristuksen luona taivaassa. Ihmisen lopullinen kohtalo määräytyy kuolinhetkellä.

Joskus läheisen omaisen tai ystävän kuolema koskettaa meitä syvästi. Meillä on taipumus ajatella, että hän on nyt meiltä poissa. Lohdullisempaa olisi kuitenkin ajatella uskossa kuolleista, että nyt heillä on monin verroin parempi. He ovat päässeet sinne, minne olivat matkalla. Nyt he ovat perillä. Aika täällä alhaalla on armonaikaa, jotta oppisimme tuntemaan Jumalan armon ja pelastuisimme. Elämämme tarkoituksena ei ole elää täällä ikuisesti. Määränpäämme on taivas. Kaivatessamme poisnukku-neita uskovia omaisiamme saamme iloa siitä, että he ovat tulleet perille. Sitä ennen rakkaan omaisemme paikka oli siellä tyhjä, mutta nyt se on täyttynyt.

Kun eräs iäkäs seurakuntamme jäsen, Vihtori Niemi Koskenpää-

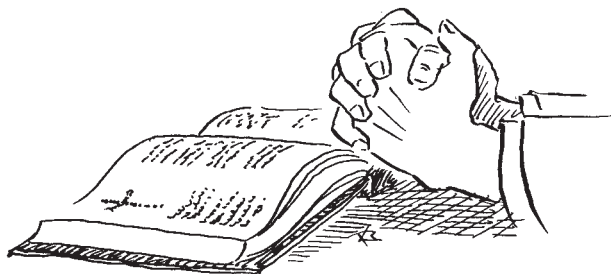
tä, oli kuolinvuoteella ja lapset tulivat häntä hyvästelemään, hän sanoi: "Tulkaa perässä." Päiviemme määrä on rajallinen, mutta iloitkaamme siitä, että taivaassa on monin verroin parempi. Moni sinne on jo päässyt. Aikanaan tulee meidänkin vuoromme. Pääsemme perille. Pääsemme telttamatkalta kotiin.

Apostolin sana: "kuoleminen on voitto" auttaa meitä voittamaan omaa kuolemanpelkoamme. Kuolema itsessään on synnin seuraus ja rangaistus. Mutta Jumala, joka voi pahankin panna palvelemaan omia tarkoituksiaan, on Kristuksessa tehnyt uskovalle kuoleman voitoksi. Koska Kristus on voittanut kuoleman, se ei niele kitaansa eikä saa kauhistaa meitä. Kuolemasta on tullut meille autuuden portti. Kristus on ylösnoussut ja mennyt Isän tykö. Hän on tullut meille tieksi iankaikiseen elämään. Elämme hänen kanssaan, eikä kukaan voi ryöstää meitä hänen kädestään. Olemmehan kasteessa haudatut hänen kuolemaansa ja siinä myös herätetyt hänen kanssaan (Room. 6:3–5).

Koska Kristus on elämämme, saamme uskossa sanoa: "Herra on minun paimeneneni; ei minulta mitään puutu" (Ps. 23:1). Meitä lohduttavat Jeesuksen sanat: "Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys" (Joh. 10:10).

Markku Särelä

Herran ylistys



"Herra, avaa huuleni, että suuni julistaisi kiitostasi". (Ps. 51:17)

Sinun voimasi avulla olen kyllin rohkea ojentamaan ihmisiä oikeaan ja saamaan heidät vakuuttumaan siitä, ettei heissä ole mitään ylistyksen ja kunnian arvoista, vaan että he päinvastoin ansaitsevat häpeän ja rangaistuksen. Silloin he oppivat ymmärtämään, että ylistys ja kunnia ovat yksin sinun. Sillä ei kukaan voi kunnioittaa ja ylistää sinua syyttämättä ja häpeämättä itseään. Ei kukaan voi laskea viisautta ja vanhurskautta sinulle kuuluviksi myöntämättä itse olevansa niitä vailla ja lukematta itselleen kuuluviksi pelkästään syntiä ja hulluutta. Sellaista ylistystä ja sellaista kunniaa kieleni sinusta levittää, jos päästät sen vapaaksi. Sillä se, jota Jumala ei lähetä ja jonka suulla hän ei puhu, ei voi levittää tätä oppia eikä korjata ylistystä Jumalalle. Suurinta, mitä voimme Jumalalle tarjota ja mitä hän myös eniten haluaa, on, että tunnustamme ylistyksen, kunnian ja kaiken hyvän, joka on jotakin, hänelle kuuluviksi. Sen vuoksi psalmin laulaja sanoo:

"Sillä ei sinulle kelpaa teurasuhri, sen minä kyllä antaisin; polttouhri ei ole sinulle mieleen".

Sinä et tahdo kenenkään antavan ylistystä ja kunniaa vanhurskaudesta ja viisaudesta itse, vaan sinulle yksin. Sen tähden et ollenkaan kysy uhria, vielä paljon vähemmän muita vähäisempiä hyviä tekoja; sillä uhrihan on toki niistä suurin. Sinä tahdot armahtaa etkä olla tuomari. Sinä et katso sitä, kuinka hurskaita me itse tahdomme olla, vaan sitä, kuinka vanhurskaiksi me vasta sinun kauttasi tahdomme tulla. Näin teet, jotta sinua kunnioitettaisiin ja ylistettäisiin eikä meitä, niin että me emme "antaisi" sinulle mitään, vaan ainoastaan ottaisimme vastaan sinulta vanhurskautta, viisautta, totuutta, ansioita, hyviä töitä jne. Ja sen tähden: *"Jumalalle kelpaava uhri on särjetty henki; särjettyä ja murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, hylkää".* (Ps. 51:19)

Martti Luther, Minä tunnustin syntini

Herra varustaa



Meillä kaikilla on monenlaisia rooleja elämässä. Perheen, tuttavien, työn, järjestöjen ja kaikenlaisen muun kautta. Minä olen saanut kokea niitä myös ulkomailla asuessani, ja usein niihin on liittynyt erilaisia vivahteita kuin vastaavissa rooleissa Suomessa ollessani. Olen saanut olla opiskelija, työntekijä, kollega, ystävä, puoliso... Kaikissa näissä tarvitaan hieman erilaisia taitoja ja valmiuksia. Kasvamme tietysti ajan kanssa kohtaamaan kussakin roolissa vastaan tulevia tilanteita yhä paremmin. Mutta siinäkin meillä on apuna meidän taivaallinen Isämme. Hän auttaa meitä selviämään eteen tulevista haasteista ja antaa myös paljon iloa. Sanassaan Hän lupaa meidät vaatettaa ja antaa jokapäiväisen leipämme. Tämä vaatettaminen pitää sisällään paitojen, housujen ym. lisäksi myös ne näkymättömät vaatteet ja varusteet, joita elämässä tarvitsemme.

Yksi tärkeimpiä vaatetuksia ja samalla suurimpia siunauksia omassa elämässäni on vanhemmuus. Jumala antoi minulle hoidettavaksi pienen lapsen, joka sekä

tuo suuresti iloa että myös vaatii aika ajoin minulta paljon. Kun toisen elämä on täysin riippuvainen minusta, se tuo välillä omat murheensa ja pelkonsa. Silloin on hyvä muistaa, että samalla kun minua on siunattu omalla lapsella, niin minua on siunattu myös varusteilla selvitä minulle annetusta tehtävästä. Aivan samoin kuin olen selvinnyt lukuisista ulkomailla vastaan tulleista haasteista. Ovatpa ne sitten tuntuneet aluksi kuinka vaikeilta tahansa, niin olen selvinnyt niistä ja selviän tästäkin ja aivan kaikesta muusta.

Niin usein me silti pelkäämme, olemmeko riittävät ja jaksammeko. Murehdimme elämämme haasteita. Silloin meitä lohduttakoon alla olevan Siionin kanteleen laulun sanat. Onhan Jumala kuitenkin vaatettanut meidät uskolla, jonka olemme kasteessa saaneet tärkeimmäksi varusteeksi tässä maailmassa eläessämme.

“Hän se hoitaa lastaan pientä,
Antaa vaatteet, ravinnon.
Elon tiellä sylissänsä
Kantaa taivaan kotohon.”
(SK 433)

Sinikello

Historialliset tapahtumat ja Raamatun ilmoitus

Juudan kansan historian kulkuun ovat vaikuttaneet Mesopotamian ja Egyptin alueilla tapahtuneet suurten valtioiden väliset sodat ja kansainvaellukset. Raamatun mukaan niistä on Jumala ohjannut siten, että ennustettu messiaslinja on säilynyt Jeesuksen syntymiseksi Betlehemissä. Raamatun antamiin tapahtumatietoihin tukeutuneet nykytutkijat ovat varmistaneet useat historialliset tapahtumat, joita on tullut esille vanhoja Mesopotamian alueen raunioita tutkittaessa.

Jumala antoi profeettojensa kautta yli 100 vuotta etukäteen tiedon miten Hän tulee rankaisemaan juutalaisia 70 vuoden pakkosiirtolaisuudella (alkoi vuonna 596 eKr.) ja kuinka Hän tuhoaa Jerusalemin kaupungin ja temppelin.

Ennustuksen mukaan vuonna 599 eKr. Babylonian kuningas Nebukadnessar valloitti Juudan alueet ja Jerusalemin jolloin Juudaan juuri nimetty nuori kuningas Joojakin antautui. Hänet perheineen ja temppelin aarteistot siirrettiin Baabeliin. Sijaiskuninkaaksi nimetty Sidkia kuitenkin petti Baabelin kuningasta, joka sen vuoksi kolme vuotta myöhemmin tuhosi Jerusalemin temppelin sekä kaupungin muureineen. Sidkia otettiin kiinni. Hänen poikansa teurastettiin ja Sidkian silmät puhkottiin ja hänet kuljetettiin kahleissa vankeuteen. Nebukadnessar siirsi valloitetun Juudan kansan pakkosiirtolaisuuteen Babylonin eteläpuolelle lähelle Nippurin kaupunkia. Jerusalemin temppeli ja koko kaupunki muureineen revittiin maan tasalle. Vuonna 596 eKr.

itsenäinen Juudan valtio lakkasi olemasta.

Tapahtumista kirjattiin kuninkaan arkistoon asianomaiset raportit. Esimerkkinä dokumentti, joka löytyi (ja käännettiin) Baabelin raunioista vuonna 1956 ja se on nähtävillä British Museumissa.



Laatassa olevan tekstin käänös:

Nebukadnessarin seitsemännessä Chislevin kuussa (marras/joulukuu 597 eKr.) Babylonian kuningas kokosi sotajoukkonsa ja kun hän oli tunkeutunut Hattin maahan (Syyria/Palestiina), hän piiritti Judan kaupunkia (Jerusalemia). Adara kuun toisena päivänä (16. maaliskuuta) hän valloitti kaupungin ja otti kuninkaan (Joojakin) vangiksi. Hän asetti tilalle valitsemansa kuninkaan (Sidkia). Sen jälkeen kun hän oli kerännyt runsaan saaliin, hän palasi Babyloniin.

(https://www.britishmuseum.org/collection/object/W_1896-0409-51)

Tapahtumasta kertoo Raamattu:

”Nebukadnessar, Baabelin kuningas, ryntäsi kaupunkiin hänen

palvelijoidensa saartaessa sitä. Joojakin, Juudan kuningas, antautui Baabelin kuninkaalle äitineen ja palvelijoineen, päällikköineen ja hoviherroineen. Baabelin kuningas otti hänet vangiksi kahdeksantena hallitusvuotenaan. Hän vei sieltä pois kaikki Herran temppelin ja kuninkaan linnan aarteet, ja hän rikkoi kaikki kultaesineet, jotka Israelin kuningas Salomo oli teettänyt Herran temppeliin. Tapahtui, niin kuin Herra oli puhunut."
(2 Kun. 24:12-13)

Assyryrian valtakunnan tuhoutumisen jälkeen babylonialaiset hallitsivat aluettaan vuosina 620–539 eKr.

Profeetta Jesaja, joka eli vuosina 742-699 eKr. ennusti kuinka Jumala johdattaa tapahtumat siten, että juutalaisten ennustettu pakkosiirtolaisuus päättyy ja Jerusalem rakennetaan uudestaan. Samalla Hän ilmoitti kuka tulee vapauttamaan juutalaiset Baabelin vankeudesta: *"Olen se, joka sanon syvyydelle: "Kuivu; minä kuivaan sinun virtasi!", joka sanon Koorekselle: "Paimeni!" Hän täyttää kaiken tahtoni ja sanoo Jerusalemlle: "Sinut rakennettakoon!" ja temppelille: "Sinut perustettakoon!"*" (Jes. 44:27-28)

Ennustuksen mukaan Persian kuningas Kyyroksen (Koores) joukot marssivat kuivuneen Eufratvirran yli. Baabelin kaupungissa ovet oli jätetty joelle päin auki ja vieras sotajoukko siirtyi ilman taistelua kaupunkiin ja yllätti näin puolustajat, jotka antautuivat. Kävi juuri kuten Jesaja oli ennustanut. Vuonna 539 eKr. Babylonian valloittaneet persialaiset hallitsivat nyt myös entisiä Israelin ja Juudan alueita. Kuninagas Kyyros ilmoitti

kuinka Jumala antoi hänelle tehtäväksi rakentaa uudelleen Jerusalemin temppelin. Raamatussa asiaa koskeva teksti: *"Näin sanoo Koores, Persian kuningas: Kaikki maan valtakunnat on Herra, taivaan Jumala, antanut minulle, ja hän on käskennyt minun rakentaa itselleen temppelin Jerusalemiin, joka on Juudassa. Kuka vain joukossanne on hänen kansaansa, sen kanssa olkoon hänen Jumalansa, ja hän menköön Jerusalemiin, joka on Juudassa, rakentamaan Herran, Israelin Jumalan, temppeliä. Hän on se Jumala, joka asuu Jerusalemissa. Kuka vain on jäljellä, saakoon, missä asuukin muukalaisena, paikkakuntansa miehiltä kannatukseksi hopeaa ja kultaa, tavaraa ja karjaa sekä vapaaehtoisia lahjoja Jumalan temppelin rakentamiseksi Jerusalemiin."* (Esa: 1:2-4)

Persian kuningas Kyyros II palautti Jerusalemin temppelistä pois kuljetetut astiat ja antoi Jumalan käskystä pakkosiirtolaisuudessa olevalle Juudan kansalle luvan palata takaisin Jerusalemin alueelle ja rakentaa hänen tuellaan temppelin uudelleen. Vuonna 538 eKr. palasi ensimmäinen joukko Jerusalemin raunioille. Loput palaaajista tulivat vuosina 458 eKr. ja 432 eKr. Juutalaiset olivat menestyneet pakkosiirtolaisuudessa niin hyvin, että paluu takaisin Jerusalemiin ei tuntunut hyvältä ratkaisulta. Siksi paluumuutto kesti yli 100 vuotta ja sitä vauhditti kuningas Ahasveroksen (Kserkses) aikana siirtolaisuudessa juutalaisiin kohdistuneet vainot. Niiden muistoksi vietetään Puurim-juhlaa. Tapahtumia on kuvattu Esterin kirjassa.

KP - Taustaa

Olet saanut viestin, joka on kirjoitettu Morse-aakkosilla. Morse-aakkosia käytettiin viestin lähettämiseen sähkötyksessä ennen internet-aikaa.

Morse-aakkosia luetaan niin, että viiva (–) on taa ja piste (•) on ti. Niinpä nimi, JEESUS, kuuluu:

ti taa taa taa ti ti ti ti ti ti taa ti ti ti
ja kirjoitettuna:

•--- • • ... •- ...

Mitähän tässä viestissä lukee?

... •- ... •• •-... •-... •- •- -

.... •- -

... •- - - - - - •- •-

... •• - •- •- •- Lue koko lause Raamatusta Ps. 91:4

Morsemerkit (sähkötyt)

A •-	K -•-	U ...	0 - - - - -
B -••	L •••	V ••-	1 •- - - -
C -•••	M - -	W •-•-	2 ••- - -
D -••	N ••	X -••-	3 •••- -
E •	O - - -	Y •-••-	4 ••••-
F ••••	P ••••	Z -•••	5 ••••
G -•••	Q -•••-	Å •-•••-	6 •••••
H •••	R •••	Ä •-••	7 -••••
I ••	S ••	Ö -••••	8 -•••••
J •- - - -	T -		9 -••••••

Viivan pituus = kuin kolme pistettä. Sanassa olevien kirjainten väli = kuin kolme pistettä. Kahden sanan väli kuin seitsemän pistettä.

Paikan etsintää

Nämä tehtävät ovat isommille lapsille. Pienemmät voivat tehdä niitä yhdessä vanhempien kanssa. Nyt tarvitaan Raamattua ja tietokonetta.

Tehtävä on kaksiosainen. Ensin pitää ratkaista, mistä kaupungista, kylästä tai vuoresta on kysymys. Jos et tiedä, vastaus löytyy etsimällä Raamatusta annettu paikka. Voit etsiä sen myös käyttämällä digitaalista Raamattua.

1. Missä Jeesus syntyi?
2. Missä Sakkeus asui? Luuk. 19:1-2
3. Mikä oli Jeesuksen lapsuuskotikaupunki? Matt. 2:19-23
4. Minkä kaupungin tuhon Jeesus ennusti? Luuk. 13:34
5. Missä kaupungissa Jeesus herätti lesken pojan kuolleista? Luuk. 7:11
6. Millä vuorella Jumala antoi Moosekselle 10 käskyä? 2 Moos. 31:18
7. Minne Saul oli matkalla, kun hän kääntyi apostoli Paavaliksi? Apt. 9:3
8. Missä Jeesus paransi halvaantuneen miehen? Mark. 2:1
9. Missä kaupungissa asui Lyidia, joka oli ensimmäinen eurooppalainen kastettu? Apt. 16: 12-15

Raamatussa esiintyy paikannimiä, jotka eivät enää ole sen nimisiä – osa nimistä on kuitenkin myös säilynyt. Vaikka nimet olisivat muuttuneet, paikat ovat samat esim. vuoret, meret ja järvet.

Tehtävän toinen osa on etsiä Googlen maps-kartasta

(<https://www.google.fi/maps>)

kyseinen kaupunki tai vuori – siis nykyisestä kartasta.

Kaupungit ovat tietysti kasvaneet kuluneen 2000 vuoden aikana. On rakennettu uusia taloja ja teitä. Mutta silti on mielenkiintoista katsoa kartasta niitä paikkoja, joissa Jeesus on elänyt ja toiminut ja joista kerrotaan Raamatussa.

9 = (Filippi)	4 = (Jerusalem)
8 = (Kapernaum)	3 = (Nasaret)
7 = (Darnaskos)	2 = (Jeriko)
6 = (Siinai)	1 = (Beetlehem)
5 = (Nain)	Vastaukset:

Pääsiäisjuhla Siitamajalla su 17.4.2022

Samalla on tarkoitus pitää teologian maisteri Marko Kailasmaan ordinaatio Helsingin ja Tampereen seurakuntien paimenvirkaan.

Tilaisuus alkaa klo 11.00 ehtoollisjumalanpalveluksella.

Tervetuloa!

Kirkkomme facebook-sivustoa on päivitetty.

Sivustolle pääsee joko suoraan osoitteella: <https://www.facebook.com/luterilainen/tai> www.luterilainen.com verkkosivun kautta.

Tulevia seurakunnankokouksia

Helsingin seurakunnan vuosikokous pidetään seurakunnan kappelissa 20.3.2022 alkaen jumalanpalveluksella klo 11.00. **Se on samalla kutsukokous**

Tampereen seurakunnan ehdollepanokokous pidetään Marttalassa, Hämeenpuisto 39 A, Tampere 13.3.2022 klo 11 alkaen jumalanpalveluksella.

Tapereen seurakunnan vuosikokous pidetään Marttalassa 27.3.2022 alkaen jumalanpalveluksella klo 11.00. **Se on samalla kutsukokous**

Lapsille videoita Raamatun kertomuksista:
www.luterilainen.com/fi/videoita

Tervetuloa kuuntelemaan ajankohtaisia saarnoja!

Alla mainitut löytyvät: www.luterilainen.com/fi/kuuntele

31.10.21 Uskonpuhdistusjuhlan saarna	Joh. 15:18-21
24.10.21 Rikkovan veljen ojentamisesta	Matt. 18:15-22
11.7. 21 Jumalalla on aika sinulle juuri nyt	Hepr. 3:12-19
26.6.21 Ihmisen järkyttävä piirre, Kristuksen käsittämätön armo	Joh. 8:1-11
20.6.21 Kenelle Herra ei lue syntiä	Room. 4:1-8
13.6.21 Herra itse on lampaitensa paimen	Hes. 34:11
23.5.21 Jumalan suuri rakkaus	Joh. 3:16-21
16.5.21 Iankaikkinen ylipappi	Hepr. 7:19-28
13.5.21 Kristus on valmiina tulemaan tuomiolle	Ef. 4:7-13
9.5.21 Usko, järki ja tunteet	1 Moos. 3:8
2.5.21 Isä, varjele ristinalainen kirkkosi pahasta	Joh. 17:11-17



Etsimme nuoria miehiä ja varttuneempiakin, jotka ovat halukkaita pyhään saarnavirkaan

Etsimme nuoria miehiä ja jo varttuneitakin, jotka tuntevat sydämessään kutsumusta ja kiinnostusta pyhään saarnavirkaan. Pääasia on, että heillä on halu toimia sielujen pelastamiseksi ja että heillä on kiinnostus Jumalan sanaan ja luterilaiseen oppiin. Kirkkomme antaa heille opetusta ja käytännön harjoitusta, jonka jälkeen heitä voitaisiin esittää seurakunnille kutsuttaviksi pasturin virkaan.

Jos tunnet sydämessäsi, että Jumala vetää sinua pasturin elinikäiseen kutsumukseen, ota yhteyttä pastori Markku Särelään. Hänen yhteystietonsa: markku.sarela@kolumbus.fi. Puhelin 040-5200579.

Raamattu sanoo: "Varma on tämä sana: jos joku pyrkii kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloön toimeen." (1 Tim. 3:1) STLK

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A, *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 11.00. *Pyhäkoul* 27.3. saarnan aikana.

Tampere, Marttala, Hämeenpuisto 39 A, *Jumalanpalvelukset*, klo 11.00. Ne pyritään välittämään jäsenille myös videoyhteyden kautta. Ehtoollisjumalanpalvelus 3.4. klo 11.00.

Hämeenlinna *Jumalanpalvelus* HPE 3.4. klo 15. (MK). *Kotihartaus* 6.3. kuu-kauden 1. su klo. 15.00. *Pyhäkoulu* ko-deissa 20.3. kuu-kauden 3. su klo. 15.00. Mahdollisuus seurata myös etänä.

Kannonkoski, Kotitilaisuus, HPE 26. 3. klo 12.

Kokkola, Kotitilaisuus, HPE 25. 3. klo 16.

Lahti Laaksoilla Kukkulantie 11 Mäkelä, Kotitilaisuus, HPE 9.4. klo 16.

Puumala, Vainioilla, Härkösentie 3 B 12, Kotitilaisuus, HPE 9.4. klo 11.

Suolahti, Kuhnamonranta 5, Kotitilaisuus, HPE 26. 3. klo 15.

Tyrnävä. Kotitilaisuus, HPE 25.3. klo 20.

Vaasa, Kotitilaisuus, HPE 25.3. klo 11. Muutoksista ilmoitamme verkkosivuilla www.luterilainen.com samoin tilaisuuksista muilla paikkakunnilla:

Jyväskylä, Kouvola, Pori, Turku ja Ylistaro.

Helsingin seurakunnan ehdolle-panokokous su 6. 3.2022 klo 11.00 alkaen ehtoollisjumalanpalveluksella. **Vuosi- ja kutsukokous** su 20.3.2022 alkaen jumalanpalveluksella klo 11.00. Kokoukset pidetään seurakunnan kappelissa, Fabianinkatu 13 A 1.

Tampereen seurakunnan ehdolle-panokokous on su 13.3.2022 alkaen jumalanpalveluksella klo 11.00. **Vuosi- ja kutsukokous** 27.3.2022 alkaen jumalanpalveluksella klo 11.00. Kokoukset pidetään Marttala, Hämeenpuisto 39 A.

Pastori Markku Särelä
Saarenvainionkatu 3 B 12
33710 Tampere
puhelin 040 5200 579
markku.sarela@kolumbus.fi

Vikaari Marko Kailasmaa
puhelin 050 342 7448
marko.kailasmaa@luterilainen.com

www.luterilainen.com
www.pyhakoulu.fi



Sisälllys:

Älä hylkää minua, Martti Luther.....	42
Viimeisellä tuomiolla, KP.....	43
Luther ja evankeliumi 16.	45
Päivän lapset, MS.....	48
Jumalan laupeus, Martti Luther.....	51
Lävistetty käsi (runo), GAA.....	52
Jeesuksen kuolema, RE.....	53
Voita paha hyvällä, Vv.....	56
Peljästyksestä uskoon, MS.....	57
Tuomaan epäusko, GAA.....	60
Miten usko saadaan? Vv.....	63
Luonto huokaa ihmisen tekojen tähden, KP.....	64
Elämä on minulle Kristus ja kuolema on voitto, MS.....	66
Herran ylistys, Martti Luther.....	72
Herra varustaa, Sinikello.....	73
Historialliset tapahtumat ja Raamatun ilmoitus, KP.....	74
Sähköttään lukutehtävää ja paikan etsintää, EV.....	76-77
Tapahtumia ja tietoa www.luterilainen.com -sivuilta.....	78
Toimintatietoja.....	79
Kansi: Tapaaminen Emmauksen tiellä, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09. Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.
Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyynti FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilaushinta 2022: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus: Vastaava toimittaja Kimmo Pälikkö, kimmo.palikko@kp-art.fi .
Taitto ja kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset ja laskutus:
seppo.sarela@luterilainen.com, puh. 045-145 8600.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com